

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1S/109/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1018201185
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Barková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1018201185.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Barkovej a členiek senátu JUDr. Zuzany Mališovej a JUDr. Renáty Janákovej, v právnej veci žalobcu: P. F. A., T., T. kancelária A. XX, XXX XX B. proti žalovanej: Slovenská advokátska komora, Kolárska 4, 813 42 Bratislava, IČO: 307 951 41, zastúpenej: JUDr. Eva Bušová, advokátka, Tobručká 6, 811 02 Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia III. Odvolacieho disciplinárneho senátu Slovenskej advokátskej komory Sp. zn.: III.ODS-41/17:4069/2016 zo dňa 12.06.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovanej Slovenskej advokátskej komory III. Odvolacieho disciplinárneho senátu Slovenskej advokátskej komory Sp. zn.: III.: ODS-41/17:4069/2016 zo dňa 12.06.2018 a rozhodnutie IV. disciplinárneho senátu Slovenskej advokátskej komory Sp. zn.: DS.IV-24/17:4069/2016 zo dňa 24.10.2017 **z r u š u j e** a v e c v r a c i a žalovanej na ďalšie konanie. Žalobcovi súd p r i z n á v a voči žalovanej právo na úplnú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

I.

Administratívne konanie

1. Sťažovateľka F. T. Q., bytom na J. 8, XXX XX B. (ďalej aj ako „sťažovateľka“, alebo aj ako „klientka“), podala dňa 19.12.2016 na Slovenskú advokátsku komoru, Kolárska 4, 813 42 Bratislava, IČO: 307 951 41 (ďalej aj ako „Slovenská advokátska komora“ alebo aj ako „SAK“), sťažnosť na postup advokáta P. F. A., nar. XX.XX.XXXX, zapísaného v zozname Slovenskej advokátskej komory pod číslom 956, so sídlom Advokátskej kancelárie A.ďalej aj ako „advokát“ alebo aj ako „disciplinárne obvinený“), a to z dôvodu porušenia ustanovenia § 22 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon o advokácii“), nakoľko nevykonal ako advokát potrebné úkony po jeho vypovedaní plnomocenstva klientke, ktoré mu udelila na zastupovanie v právnej veci vedenej pod sp. zn.: 9 C 69/2014 na Okresnom súde Bratislava IV.

2. Predseda Revíznej komisie Slovenskej advokátskej komory listom zo dňa 22.12.2016 vyzval žalobcu, aby sa vyjadril k obsahu sťažnosti a aby predložil kópiu úplného klientskeho spisu sťažovateľky vrátane plnomocenstva ňou udeleného, ako aj vypovedania tohto plnomocenstva sťažovateľke a dokladu preukazujúceho jeho doručenia súdu a sťažovateľke.

3. Žalobca vo vyjadrení k sťažnosti zo dňa 29.12.2015 uviedol, že vypracoval dohodu o ukončení zastupovania a keďže ju sťažovateľke nemal kde doručiť, požiadal jej známu F. I. V., aby ju dala podpísať sťažovateľke a oznámila jej, že vypovedanie plnomocenstva zašle súdu a že sa nezúčastní pojednávania na Okresnom súde Bratislava IV. Zároveň sa vyjadril, že žalovanej nemôže zaslať klientský spis z dôvodu, že ním nedisponuje.

4. Predseda Revíznjej komisie Slovenskej advokátskej komory (ďalej aj ako „navrhovateľ“) podal proti advokátovi P. F. A. podaním zo dňa 06.03.2017, návrh na začatie disciplinárneho konania podľa ustanovenia § 57 a nasl. zákona o advokácii a to z dôvodu porušenia jeho povinností ako advokáta uvedených v ustanoveniach § 22 ods. 3, 5, § 18 ods. 1, 2 a 3 zákona o advokácii.

5. Z obsahu vyjadrenia disciplinárne obvineného advokáta zo dňa 29.12.2016 k predmetnej veci vyplýva, že sťažovateľku t.j. F. T. Q. mu ako klientku odporučila F. I. V., ktorú zastupoval vo veci exekúcie vedenej voči nej exekútkou F. L. Q.. Uviedol, že plnomocenstvo vo veci vedenej pod sp. zn.: 9 C 69/2014 na Okresnom súde Bratislava IV podpísal z dôvodu, že sťažovateľku ľutoval, pretože ju poznal z videnia a zdôraznil, že ju informoval, že ju nemôže zastupovať zadarmo a žiadal ju o úhradu za právne služby, vzhľadom na to, že mu za ne vôbec nezaplatila, a preto jej vypovedal plnomocenstvo v predmetnej právnej veci. Uviedol, že sa s ňou nemohol spojiť, pretože pracovala v zahraničí a iná adresa na doručovanie mu nebola známa, preto vyhotovil dohodu o ukončení jej zastupovania a túto odovzdal v dvoch rovnopisoch F. I. V., ktorá sa so sťažovateľkou poznala a podujala sa ju jej doručiť, s tým, že ju bude zároveň informovať, že advokát zašle oznámenie o vypovedaní plnomocenstva na Okresný súd Bratislava IV. Ďalej uviedol, že F. I. V. mu podpísanú dohodu sťažovateľkou o ukončení jej zastupovania nevrátila, avšak telefonicky ju informovala, že advokát sa nezúčastní pojednávania dňa 30.06.2015. Zdôraznil, že od sťažovateľky ako klientky nikdy neprevzal žiadne doklady týkajúce sa konania sp. zn. 9 C 69/2014 a videl ju iba jedenkrát a to za prítomnosti F. I. V..

6. Sťažovateľka podaním zo dňa 08.03.2017, doručeným Slovenskej advokátskej komore dňa 17.03.2017, zobrala podaním sťažnosť voči disciplinárne obvinenému advokátovi späť, v ktorom uviedla, že išlo o neopodstatnenú a nedôvodnú sťažnosť, že sa disciplinárne obvinenému advokátovi ospravedlňuje za svoje unáhlené konanie. Sťažovateľka žiadala disciplinárne konanie voči disciplinárne obvinenému zastaviť, pretože sa žiadneho disciplinárneho previnenia voči nej nedopustil a z jej strany išlo o skratové konanie v dôsledku zložitej životnej situácie.

7. Dňa 15.05.2017 nariadil IV. disciplinárny senát Slovenskej advokátskej komory (ďalej ako „IV. disciplinárny senát“ alebo aj ako „disciplinárny senát“) disciplinárne pojednávanie, na ktorom sa zúčastnil disciplinárne obvinený JUDr. F. A., ktorý uviedol, že sa cíti nevinný a žiadneho disciplinárneho previnenia sa nedopustil. Potvrdil, že sťažovateľke vypovedal plnomocenstvo ústne prostredníctvom Mgr. I. V., nakoľko jej nemal kam doručovať písomnosti, keďže sa na adrese trvalého bydliska na Slovensku nezdržiava a pracuje v Rakúsku, kde nemal vedomosť o žiadnej adrese jej pobytu s tým, že zároveň jej odkázal, že sa bude konať pojednávanie, na ktoré sa musí dostaviť.

8. Dňa 24.10.2017 nariadil IV. disciplinárny senát Slovenskej advokátskej komory disciplinárne pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom disciplinárne obvineného advokáta JUDr. F. A., výsluchom svedkyne Mgr. I. V., čítaním listín z disciplinárneho spisu na č.1. 1 až 9 a zo sťažnostného spisu na č.1. 1 až 20 a čítaním listu adresovaným sťažovateľke T. Q., ktorý na pojednávaní predložil advokát/disciplinárne obvinený, s tým, že tento list nebol datovaný a ani podpísaný. Na disciplinárne pojednávanie sa nedostavila Mgr. T. Q., ktorá podľa zápisnice nemala vykázané doručenie predvolania na predmetné pojednávanie, z dôvodu neprevzatia zásielky v odbernej lehote. Svedkyňa Mgr. I. V. na disciplinárnom pojednávaní bola vypočutá ako svedkyňa, potvrdila prevzatie obálky od disciplinárne obvineného JUDr. F. A., ktorá bola adresovaná sťažovateľke a uviedla, že „...bolo to v období konca školského roka“ a že si pamätá čo bolo v obálke a to: „fotokópia s dátumom predvolania, list, dohoda o ukončení zastupovania.“ Svedkyňa ďalej potvrdila, že sťažovateľka vedela o termíne pojednávania s tým, že bola ňou upovedomená, že ju JUDr. F. A. zastupovať na súde nebude a zároveň, že ju upozornila, že na súd sa dostaviť musí. Svedkyňa taktiež potvrdila, že sa so sťažovateľkou skontaktovala a táto jej povedala, že „JUDr. A. jej stále telefonuje, ona nezdvíha telefón...“.Uviedla, že sťažovateľka nepreberá poštu, „...bojí sa žltého lístka...“. Svedkyňa sa vyjadrila, že sťažovateľke vo veci radil aj JUDr. A., ktorý jej mal povedať „...že vec prevezme, ak podá na JUDr. A. sťažnosť na SAK. Ona sťažnosť podala, avšak JUDr. A. jej uviedol, že ju zastupovať nebude.“ Svedkyňa v závere uviedla, že sťažovateľka vedela od nej, že JUDr. F. A. je disciplinárne stíhaný s tým, že k tomu uviedla, že „... veď som to stiahla, načo ma sem volajú.“ (zápisnica z disciplinárneho pojednávania zo dňa 24.10.2017 DS IV.-24/17:4069/2016).

9. IV. disciplinárny senát Slovenskej advokátskej komory (ďalej aj ako „prvostupňový orgán“) na disciplinárnom pojednávaní konanom dňa 24.10.2017 v disciplinárnej veci disciplinárne obvineného advokáta - JUDr. F. A., rozhodol rozhodnutím Sp. zn. DS.IV.-24/17:4069/2016 (ďalej aj ako „prvostupňové rozhodnutie“) tak, že disciplinárne obvinený advokát JUDr. F. A., bol podľa ustanovenia § 21 ods. 2 písm. d) v spojení s ustanovením § 26 ods. 1 Disciplinárneho poriadku Slovenskej advokátskej komory uznaný za vinného, z dôvodu, že ako právny zástupca svojej klientky Mgr. T. Q. v právnej veci proti žalovanému akad. mal. X. F. o určenie neplatnosti právneho úkonu vedenej pred Okresným súdom Bratislava IV pod sp. zn. 9 C 69/2014, jeden deň pred termínom pojednávania

vytýčeného na deň 30.06.2015 o 13:00 hod. - t.j. dňa 29.06.2015, doručil súdu písomné podanie, v ktorom oznámil súdu, že vypovedal svojej klientke T. Q. plnomocenstvo na zastupovanie v predmetnej právnej veci s tým, že keďže ju už nezastupuje, tak sa pojednávania nezúčastní, avšak klientku o tejto skutočnosti neupovedomil. Nakoľko sa na uvedené pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavila účastníčka konania - Mgr. T. Q., Okresný súd Bratislava IV ju zaviazal na základe uznesenia sp. zn. 9 C 69/2014 zo dňa 07.09.2015, uhradiť protistrane sankčný nárok vo výške 15 eur. Prvostupňový orgán uviedol, že klientka sa spoliehala na to, že pojednávania sa zúčastní jej splnomocnený advokát, a preto sa na pojednávanie nedostavila, čím sa advokát dopustil disciplinárneho previnenia podľa ustanovenia § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože porušil povinnosti advokáta uložené mu v ustanovení § 22 ods. 5 zákona o advokácii, v zmysle ktorého, je advokát povinný do 15 dní od doručenia oznámenia klientovi o odstúpení od zmluvy o poskytovaní právnych služieb v zastupovanej veci vykonať všetky neodkladné úkony, ak klient neurobí iné opatrenia, ďalej porušil povinnosti mu uložené v ustanovení § 18 ods. 1, 2, 3 zákona o advokácii. Na základe uvedeného prvostupňový orgán podľa ustanovenia § 56 ods. 6 zákona o advokácii upustil voči disciplinárne obvinenému advokátovi od uloženia disciplinárneho opatrenia a zaviazal ho podľa ustanovenia § 57 ods. 5 zákona o advokácii zaplatiť Slovenskej advokátskej komore paušálne trovy konania vo výške 435 eur a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

10. V odôvodnení prvostupňového rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol, že z vykonaných dôkazov mal za preukázané, že disciplinárne obvinený advokát prevzal zastupovanie klientky Mgr. T. Q. v právnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava IV, sp. zn.: 9 C 69/2014, a to na základe udeleného plnomocenstva zo dňa 03.03.2015 a táto skutočnosť ani nebola medzi účastníkmi konania sporná. Pri posudzovaní danej veci prvostupňový orgán vychádzal z tej skutočnosti, že advokát/disciplinárne obvinený, dňa 29.06.2015 deň pred termínom pojednávania vytýčeným na deň 30.06.2015 doručil Okresnému súdu Bratislava IV v uvedenej právnej veci vypovedanie plnomocenstva klientke spolu s oznámením, že ju už nezastupuje, a preto sa už pojednávania nezúčastní. Ďalej disciplinárny senát uviedol, že disciplinárne obvinený advokát sa s klientkou nevedel vôbec spojiť, a tak jej dohodu o ukončení zastupovania v konaní vedenom pod sp. zn.: 9 C 69/2014 a fotokópiu predvolania na súd zaslal prostredníctvom jej známej Mgr. I. V., ktorá jej mala tieto listiny doručiť s tým, že ju mala zároveň upovedomiť, že advokát/disciplinárne obvinený ju už nebude zastupovať z dôvodu ňou nezaplatenej odmeny za právne služby a ani, že sa nezúčastní na pojednávaní dňa 30.06.2015. Následne Okresný súd Bratislava IV z dôvodu neospravedlnenej neúčasti klientky ako účastníčky konania na predmetnom pojednávaní, ju zaviazal uhradiť protistrane sankčný nárok vo výške 15 eur. Na základe uvedeného, mal prvostupňový orgán za nepochybne preukázané, že skutok uvedený v návrhu, ktorý navrhovateľ kladie advokátovi/disciplinárne obvinenému za vinu, sa stal a že ho spáchal disciplinárne obvinený advokát.

11. Prvostupňový orgán sa zaoberal skúmaním, či predmetný skutok má znaky disciplinárneho previnenia a uviedol, že v zmysle ustanovenia § 56 ods. 1 zákona o advokácii je disciplinárnym previnením len zavinené porušenie povinnosti, ktoré môže byť úmyselné, alebo z nedbanlivosti. Z tohto dôvodu preto skúmal subjektívnu stránku porušenia povinnosti advokáta/disciplinárne obvineného. Poukázal na to, že právna úprava zákona o advokácii nešpecifikuje bližšie, o aký druh zavinenia sa má jednať, stačí, ak ide o zavinenie z nedbanlivosti. V danom prípade prvostupňový orgán dospel k záveru, že disciplinárne obvinený advokát ako osoba znalá práva a taktiež predpisov Slovenskej advokátskej komory, vedel, že svojimi skutkami bude konať v rozpore s predpismi Slovenskej advokátskej komory a zároveň aj so zákonom o advokácii, a teda vedel, že svojím konaním môže porušiť povinnosť uloženú mu v ustanovení § 18 ods. 3 zákona o advokácii a v ustanovení § 2 ods. 2 a v ustanovení § 38 Advokátskeho poriadku Slovenskej advokátskej komory.

12. Pri druhu disciplinárneho opatrenia vychádzal prvostupňový orgán z hodnotenia okolností prejednávaneho prípadu v zmysle ustanovenia § 56 ods. 4 zákona o advokácii a dospel k záveru, že podľa stavovských predpisov je neakceptovateľné, aby advokát ako osoba znalá práva jeden deň pred nariadeným termínom pojednávania vypovedal klientovi plnomocenstvo, ktoré mu bolo udelené v predmetnej veci bez toho, aby sa nariadeného pojednávania zúčastnil a navyiac v situácii, keď výpoveď tohto plnomocenstva ani nebola jeho klientke doručená.

13. Prvostupňový orgán v rozhodnutí zároveň uviedol, že advokát vo svojich tvrdeniach poukazuje na to, že hlavným dôvodom toho, prečo sa rozhodol ukončiť zastupovanie svojej klientke a nezúčastniť sa nariadeného pojednávania bola skutočnosť, že mu nezaplatila odmenu za právne služby, pričom nebolo možné sa s ňou spojiť ani písomne ani telefonicky a nebolo jej možné doručovať korešpondenciu. Podľa názoru prvostupňového orgánu uvedené skutočnosti však nie sú liberačným dôvodom zbavujúcim advokáta zodpovednosti, nakoľko právna norma vyjadrená v ustanovení § 22 ods. 5 zákona o advokácii totiž explicitne uvádza, že advokát je povinný vždy vykonať neodkladné úkony do 15 dní odo

dňa doručenia oznámenia o ukončení zastupovania zo strany advokáta bez možnosti liberácie (tzv. objektívny princíp).

14. Ďalej prvostupňový orgán poukázal na to, že späťvzatie sťažnosti sťažovateľkou voči advokátovi nemá vplyv na vedenie disciplinárneho konania, ktoré je ovládané zásadou oficiality, s tým, že jediným subjektom disponujúcim návrhom, je navrhovateľ (§ 12 DP SAK) s tým, že iba navrhovateľ t.j. predseda Revíznej komisie Slovenskej advokátskej komory (ďalej aj ako „navrhovateľ“), ním poverený člen alebo minister spravodlivosti Slovenskej republiky (§ 10 DP SAK) je oprávnený vziať návrh späť. Zdôraznil, že navrhovateľ je povinný stíhať všetky disciplinárne previnenia, o ktorých sa dozvie, a to či už z vlastného podnetu alebo od tretej osoby - sťažovateľa (§ 3 DP SAK).

15. Na základe uvedeného prvostupňový orgán dospel k záveru, že disciplinárne obvinený advokát porušil stavovské právne normy citované v právnej kvalifikácii skutku, čo možno hodnotiť ako zavinené konanie s nepriamym úmyslom a pri druhu disciplinárneho opatrenia vychádzal z hodnotenia okolností prejednávaneho prípadu v zmysle ustanovenia § 56 ods. 4 zákona o advokácii. V neprospech disciplinárne obvineného advokáta vyhodnotil, že ako osoba znalá práva, sa dopustil konania porušujúceho základné pravidlá stavovských predpisov (najmä ustanovenia § 22 ods. 5 zákona o advokácii), a to z toho dôvodu, že bol povinný do 15 dní od doručenia oznámenia klientke o vypovedaní plnomocenstva na právne zastupovanie, vykonať v predmetnej právnej veci všetky neodkladné úkony a takýmto úkonom je aj zastupovanie na pojednávaní. V jeho prospech však vyhodnotil skutočnosť, že sťažovateľka oznámila Slovenskej advokátskej komore, že sťažnosť voči nemu zobrala späť, čo zohľadnil pri ukladaní disciplinárneho opatrenia.

16. Po posúdení veci prvostupňový orgán považoval za rozhodujúce, že v danej veci došlo k urovneniu sporu medzi disciplinárne obvineným advokátom a sťažovateľkou, a preto upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia voči nemu, s tým, že prejednanie tejto veci v disciplinárnom konaní bude mať dostatočný výchovný vplyv na jeho správanie a postup ako advokáta v budúcnosti.

17. Voči rozhodnutiu prvostupňového orgánu Slovenskej advokátskej komory zo dňa 24.10.2017 Sp. zn. DS.IV. - 24/17:4069/2016, podal disciplinárne obvinený advokát odvolanie zo dňa 22.12.2017, ktoré bolo doručené Slovenskej advokátskej komore dňa 29.12.2017 a v ktorom namietal, že nebol vo veci riadne zistený skutkový stav veci, keďže nevypočul ako svedkyňu sťažovateľku, napriek tomu, že to navrhol. Disciplinárne obvinený advokát preto navrhol prvostupňové rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému orgánu na nové prerokovanie veci.

18. Disciplinárne obvinený advokát sa k veci písomne vyjadril vo vyjadrení zo dňa 23.01.2018, v ktorom uviedol, že nebol vo veci riadne zistený skutkový stav veci s tým, že na str. 3 prvostupňového rozhodnutia je uvedená nepravda, že jeden deň pred pojednávaním klientke vypovedal plnú moc bez toho, aby sa nariadeného pojednávania na súde zúčastnil, naviac v situácii, keď výpoveď nebola klientke doručená, nakoľko takéto „skonštatovanie“ nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pretože v skutočnosti k ukončeniu zastupovania medzi ním a klientkou došlo viac ako 15 dní pred stanovením pojednávania a to dohodou, ktorú sťažovateľka podpísala, ale mu nevrátila a on oznámil iba súdu, deň pred pojednávaním, že ukončil zastupovanie vo veci.

19. Dňa 12.06.2018 nariadil III. Odvolací disciplinárny senát Slovenskej advokátskej komory odvolacie disciplinárne pojednávanie (ďalej aj ako „odvolací disciplinárny senát“), na ktorom sa zúčastnil disciplinárne obvinený advokát - JUDr. F. A., ktorý opätovne navrhoval, aby bola vo veci predvolaná na výsluch sťažovateľka, ktorá mala potvrdiť, že nemala záujem, aby ju ďalej právne zastupoval a ďalej, že podpísala dohodu o ukončení právnej pomoci a zdôraznil, že vypočutie tejto svedkyne už navrhoval v prvostupňovom konaní. Zároveň požiadal, aby si odvolací disciplinárny senát vyžiadal z Okresného súdu Bratislava IV k nahliadnutiu spis sp. zn. 9C 69/2014 za účelom zistenia a ustálenia skutkového stavu.

20. III. Odvolací disciplinárny senát Slovenskej advokátskej komory (ďalej aj ako druhostupňový orgán“) rozhodnutím Sp. zn.: III. ODS-41/17:4069/2016 zo dňa 12.06.2018 (ďalej aj ako „druhostupňové rozhodnutie“), podľa ustanovenia § 59 ods. 2 zákona o advokácii s použitím ustanovenia § 43 DP, rozhodnutie IV. Disciplinárneho senátu Sp. zn.: DS.IV.-24/17: 4069/2016 zo dňa 24.10.2017, ako vecne správne potvrdil. Druhostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že sa oboznámil so všetkými relevantnými dôkazmi, ako aj stanoviskami navrhovateľa - predsedu Revíznej komisie Slovenskej advokátskej komory a disciplinárne obvineného advokáta a konštatoval, že prvostupňové rozhodnutie je v súlade so stavovskými predpismi a to pokiaľ ide o kvalifikáciu skutku, tu sa plne stotožňuje s odôvodnením napadnutého prvostupňového rozhodnutia, ako aj s tým, že prvostupňový orgán upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia a prihliadol k intenzite skutku, ako aj k charakteru porušených povinností a bol toho istého názoru, ako bol prezentovaný v tomto rozhodnutí a že postačuje samotné prerokovanie disciplinárneho previnenia. Dôvodil tým, že disciplinárne obvinený advokát sa k veci vyjadril

rozporne a že v konaní bolo jednoznačne preukázané, že postupoval v rozpore s ustanovením § 22 ods. 5 zákona o advokácii, v zmysle ktorého, advokát je povinný do 15 dní od doručenia oznámenia klientovi o odstúpení od zmluvy o poskytovaní právnych služieb v zastupovanej veci, vykonať všetky neodkladné úkony, ak klient neurobí iné opatrenia. Druhostupňový orgán sa zaoberal aj správnosťou postupu prvostupňového orgánu, ktorý zaviazal disciplinárne obvineného advokáta k úhrade trov disciplinárneho konania v zmysle ustanovenia § 57 ods. 5 zákona o advokácii, keď správne aplikoval ustanovenia § 1 písm. a) nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 280/2016 Z.z., ktorým bola ustanovená suma minimálnej mzdy na rok 2017 vo výške 435 eur. Druhostupňový orgán sa plne stotožnil s rozhodnutím prvostupňového orgánu, a preto ho ako vecne správne potvrdil v celom rozsahu.

II.

Žaloba

21. Včas podanou žalobou na Krajskom súde v Bratislave dňa 22.08.2018 sa žalobca domáhal voči žalovanej preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného III. Odvolacieho senátu Slovenskej advokátskej komory č. III.ODS-41/17:4069/2016 zo dňa 12.06.2018 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“), ktorým žalovaná potvrdila prvostupňové rozhodnutie IV. disciplinárneho senátu Slovenskej advokátskej komory č. DS.IV-24/17:4069/2016 zo dňa 24.10.2017, s návrhom na ich zrušenie.

22. Žalobca v žalobe uviedol, že sa nestotožnil s právnym záverom žalovanej a tvrdil, že žalovaná ho svojim rozhodnutím a procesným postupom ukrátila na jeho právach a napadnuté rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím považuje za nezákonné.

23. Žalobca namietal, že napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie sú nepreskúmateľné, keďže vo veci nebol riadne zistený skutkový stav a žalovaná bezdôvodne odmietla vykonať ním navrhnuté dôkazy, pri prejednávaní veci došlo zo strany žalovanej k hrubému porušeniu zákona, ako aj k porušeniu jeho ústavného práva na spravodlivý proces a k porušeniu jeho základných práv a slobôd spočívajúcich v tom, že každý má právo na to, aby sa jeho vec prejedнала nestranné a spravodlivo, na základe riadne zisteného skutkového stavu výhradne v medziach zákona.

24. Ďalej namietal, že v konaní nebola vôbec vypočutá sťažovateľka - Mgr. T. Q., ktorú žalovaná bezdôvodne odmietla vypočuť a ktorá by potvrdila, že svedkyňa Mgr. I. V. jej doručila včas dohodu o ukončení zastupovania zo strany advokáta, ako aj predvolanie na pojednávanie, o ktorom vedela.

25. Žalobca taktiež namietal, že prvostupňový disciplinárny senát pri rozhodovaní v danej veci ani nevedel, čo je obsahom súdneho spisu sp. zn. 9C 69/2014 vedenom na Okresnom súde Bratislava IV, keďže si ho nevyžiadal a ani nemal k dispozícii klientský spis, ktorý od neho žiadal hoci žiadnym nedisponoval a pritom si ho mohol vyžiadať od sťažovateľky, čo však neučinil, pretože vedel, že sa s ňou nevie spojiť a nepredvolal ju na disciplinárne konanie, nakoľko vedel, že by sa mu to nepodarilo.

26. Poukázal na to, že v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia je uvedené, že v konaní bolo preukázané, že skutok, ktorý mu žalovaná kladie za vinu, sa stal, napriek tomu, že svedkyňa Mgr. I. V. potvrdila, že sa so sťažovateľkou nedalo spojiť po tom, ako jej doručila dohodu o ukončení právneho zastupovania advokátom, ktorá jej ju však nevrátila. Uviedol, že o predvolaní na pojednávanie sťažovateľka vedela včas, a to po upovedomení Mgr. I. V. a mala vedomosť, že ju advokát ďalej vo veci nebude zastupovať, preto sa mala na pojednávanie dostaviť, čo však neučinila. Vyjadril sa, že sťažovateľke bolo uložené uhradiť Okresným súdom Bratislava IV sumu vo výške 15 eur z jej viny v dôsledku jej nezodpovednosti a nie jeho viny.

27. Nestotožnil sa s právnym názorom žalovanej vysloveným v napadnutom rozhodnutí, ako aj v prvostupňovom rozhodnutí a mal za to, že žiadneho disciplinárneho previnenia sa nedopustil, čomu nasvedčuje aj to, že žalovaná mu neuložila žiadnu sankciu, ale v celej záležitosti išlo iba o to, aby od neho získala finančné prostriedky na trovách konania.

28. Žalobca zároveň namietal, že druhostupňový orgán a ani prvostupňový orgán neuviedli v rozhodnutiach, v čom spočívalo jeho porušenie ustanovenia § 18 ods. 2, 3 zákona o advokácii.

29. Ďalej žalobca uviedol, že nemohol porušiť ustanovenie § 18 ods. 1 veta prvá zákona o advokácii, ale práve naopak, presadzoval s veľkou intenzitou záujmy sťažovateľky, ktorú zachránil pred trestným stíhaním, vybavil jej vec u exekútorky JUDr. L. Q., čo mala táto potvrdiť a ktorú žalovaná bezdôvodne nepredvolala aj napriek tomu, že mu sťažovateľka vôbec nezaplatila za právne služby a do poslednej chvíle čakal s ukončením jej zastupovania.

30. Žalobca argumentoval, že nemohol porušiť ustanovenie § 22 ods. 5 zákona o advokácii, nakoľko nemohol urobiť do 15 dní po odstúpení od zmluvy (oznámení o vypovedaní plnomocenstva sťažovateľke) žiadne neodkladné úkony, pretože sťažovateľka ho nežiadala aby sa dostavil na pojednávanie, ani aby požiadal o jeho odročenie po vypovedaní jej plnomocenstva, nakoľko táto uviedla, že na pojednávanie

sa sama dostaví, požiada o jeho odročenie a zvolí si iného advokáta, alebo sa bude zastupovať sama. Toto mala potvrdiť sťažovateľka pred prvostupňovým orgánom, avšak predvolaná opätovne nebola. K odôvodneniu rozhodnutia prvostupňového rozhodnutia na str. 7, „že podľa stavovských predpisov je neakceptovateľné, aby advokát ako osoba znalá práva jeden deň pred nariadeným termínom pojednávania vypovedal klientovi plnomocenstvo, ktoré mu bolo udelené v predmetnej veci bez toho, aby sa nariadeného pojednávania zúčastnil navyše v situácii, keď výpoveď ani nebola klientovi doručená“, žalobca uviedol, že takéto „skonštatovanie“ žalovanej nemá žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní, nakoľko súdu písomne oznámil, že vypovedal klientke plnomocenstvo na zastupovanie, čo však ešte neznamenal, že jej ho v tento deň skutočne aj vypovedal. Z uvedeného vyplýva, že sa jednalo iba o oznámenie advokáta súdu o tejto skutočnosti. Namietal, že neodkladným úkonom po vypovedaní plnomocenstva bolo zaslané sťažovateľke predvolanie na pojednávanie s predstihom a včas Mgr. I. V. spolu s oznámením, že sťažovateľka sa musí na pojednávanie dostaviť. Túto skutočnosť potvrdila svedkyňa Mgr. I. V. a bola ju ochotná potvrdiť aj samotná sťažovateľka.

31. Zároveň uviedol, že sťažovateľka voči nemu u žalovanej zobrala písomným podaním späť predmetnú sťažnosť, v ktorom uviedla, že išlo o neopodstatnenú a nedôvodnú sťažnosť a že sa mu za svoje unáhlené konanie ospravedlňuje a disciplinárne konanie žiada zastaviť, nakoľko sa podľa nej nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia. Uviedla, že išlo o jej skratové konanie v dôsledku zlej životnej situácie.

32. Zdôraznil, že so sťažovateľkou nemal uzatvorenú písomnú dohodu o poskytovaní právnej pomoci a uzatvorená bola iba dohoda o ukončení jeho zastupovania klientky, ktorú chcela klientka predložiť žalovanej, avšak táto ju na disciplinárne pojednávanie a ani na odvolacie konanie nepredvolala.

33. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti žalobca žiadal, aby súd zrušil napadnuté rozhodnutie IV. disciplinárneho senátu Slovenskej advokátskej komory Sp. zn.: DS.IV-24/17:4069/2016 zo dňa 24.10.2017 a rozhodnutie III. Odvolacieho senátu SAK Sp. zn.: III.ODS-41/17:4069/2016 zo dňa 12.06.2018.

III.

Vyjadrenie žalovanej

34. Vo vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 10.12.2016 žalovaná zotrvala na svojom závere uvedenom v napadnutom rozhodnutí a uviedla, že navrhuje, aby súd žalobu podľa ustanovenia § 190 zákona č.162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) ako nedôvodnú zamietol, z dôvodu, že v postupe prvostupňového orgánu ako aj druhostupňového orgánu nedošlo k vadám, ktoré sú podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. a) až g) SSP dôvodom na zrušenie napadnutých rozhodnutí.

35. Žalovaná sa vyjadrila sa k námietkam žalobcu, ktorý tvrdil v žalobe, že sa nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia a vyslovil svoj osobný názor na všeobecný postup disciplinárnych orgánov Slovenskej advokátskej komory pri prejednávaní návrhov na začatie disciplinárneho konania a na postup disciplinárneho orgánu, ktorý rozhodoval o návrhu na disciplinárne konanie, v ktorom bol disciplinárne obvineným s tým, že poukázala na Disciplinárny poriadok Slovenskej advokátskej komory a zákon o advokácii, pričom sa stotožnila so závermi prvostupňového orgánu ako aj druhostupňového orgánu, ktoré konanie žalobcu vyhodnotili ako porušenie príslušných ustanovení zákona o advokácii.

36. K skutočnostiam uvedeným žalobcom v bode IV. žaloby, žalovaná poukázala na obsah vyjadrenia žalobcu zo dňa 29.12.2015 k sťažnosti a z ktorého teda vyplýva záver, že osoba, ktorá žalobcovi podpísala plnomocenstvo na zastupovanie v spore sp. zn. 9 C 69/2014, t.j. jeho klientka - nemohla mať vedomosť o tom, že jej advokát vypovedal plnú moc, čo oznámil súdu a že ju na pojednávaní 30.6.2015 nebude zastupovať.

37. Poukázala na to, že advokát je oprávnený podľa ustanovenia § 22 ods. 3 zákona o advokácii odstúpiť od zmluvy o poskytovaní právnych služieb, ak klient neposkytne primeraný preddavok, hoci bol o to písomne požiadaný. V takomto prípade podľa ustanovenia § 22 ods. 4 citovaného zákona sa predmetná zmluva zrušuje okamihom, keď prejav vôle je doručený klientovi, avšak advokát je povinný do 15 dní od doručenia oznámenia klientovi o odstúpení od tejto zmluvy v zmysle ustanovenia § 22 ods. 5 citovaného zákona, v zastupovanej veci vykonať všetky neodkladné úkony. Žalovaná uviedla, že z vyjadrenia žalobcu je zrejmé, že nepostupoval podľa ustanovení zákona o advokácii a svojím konaním porušil aj povinnosti, ktorých plnenie ukladá ustanovenie § 18 ods. 1 a 2 tohto zákona.

38. Žalovaná sa vyjadrila k námietke žalobcu, ktorý namietal, že vo veci nebol zistený skutkový stav a disciplinárny senát konštatoval, že sa skutok stal, napriek výpovedi svedkyne Mgr. I. V. a že žalovaná nevykonala výsluch sťažovateľky a neoboznámila sa s obsahom spisu sp. zn. 9 C 69/2014 vedeného na Okresnom súde Bratislava IV, ako aj ani s klientským spisom s tým, že tieto námietky nepovažuje za dôvodné a v tejto súvislosti poukazuje na obsah vyjadrenia žalobcu zo dňa 29.12.2015

a ďalej zdôraznila, že oboznámenie sa s obsahom spisu sp. zn. 9 C 69/2014 nebolo potrebné, keďže žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k veci uviedol, že súdu dňa 29.06.2015 oznámil vypovedanie plnomocenstva sťažovateľke a teda táto skutočnosť v konaní nebola sporná.

39. Ďalej žalovaná uviedla, že disciplinárne senáty sa nemohli oboznámiť s klientským spisom, keďže žalobca v odpovedi na výzvu na predloženie klientského spisu vo svojom vyjadrení zo dňa 03.01.2017 (č. I. 16 a 17 sťažnostného spisu) uviedol, že nemôže zaslať klientský spis, pretože žiadnym nedisponuje. Žalovaná poukázala na obsah prvostupňového rozhodnutia.

40. Podľa názoru žalovanej v rozhodnutí disciplinárny senát náležite a podrobne popísal postup pri zisťovaní skutkového stavu, vyhodnotil vykonané dôkazy a zhrnul svoje skutkové a právne závery s konštatovaním, že žalobca sa dopustil disciplinárneho previnenia porušením ustanovení § 22 ods. 5 a § 18 ods. 1, 2, 3, zákona o advokácii, a preto považuje rozhodnutie za zodpovedajúce ustanoveniu § 56 ods. 1 a 4 zákona o advokácii a jeho odôvodnenie za vyčerpávajúce a zrozumiteľné v zmysle ustanovenia § 58 ods. 6 zákona o advokácii a ustanovenia § 21 ods. 3 Disciplinárneho poriadku Slovenskej advokátskej komory účinného dňom jeho schválenia konferenciou advokátov dňa 10.06.2017 a na jeho obsah odkazuje.

41. Vzhľadom na to, že zistenia skutkového stavu v danej veci žalovanou, ako aj prvostupňovým orgánom boli dostačujúce na riadne posúdenie veci, žalovaná považovala napadnuté rozhodnutia za zákonné a z tohto dôvodu navrhovala, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

IV.

Replika žalobcu

42. Žalobca v replike zo dňa 12.12.2018 uviedol, že na podanej žalobe trvá a nesúhlasil s námietkami žalovanej.

V.

Právne posúdenie veci

43. Krajský súd v Bratislave, ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa ustanovení § 10, § 13 ods. 1 SSP vec prejednal na nariadenom pojednávaní dňa 16.01.2020 (§ 107 ods. 1 SSP) a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

44. Predmetom súdneho prieskumu je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej III. Odvolacieho senátu SAK č. III.ODS-41/17:4069/2016 zo dňa 12.06.2018 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“), ktorým žalovaná potvrdila prvostupňové rozhodnutie IV. disciplinárneho senátu SAK č. DS.IV-24/17:4069/2016 zo dňa 24.10.2017.

45. Kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd (čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky).

46. V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy, sa postupuje podľa ustanovení tretej časti SSP o správnych žalobách.

47. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 6 ods. 1 SSP súd preskúma aj administratívne konanie, ktorým sa v zmysle § 3 ods. 1 písm. a) SSP rozumie postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu administratívneho konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti.

48. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu. V rámci správneho súdnictva súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, najmä z toho pohľadu, či toto procesné pochybenie predstavuje takú vadu konania pred správnym orgánom, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

49. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

50. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej

správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

51. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

52. Podľa § 18 ods. 1 zákona o advokácii, advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Ak sú pokyny klienta v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, nie je nimi viazaný. O tom klienta vhodným spôsobom poučí.

53. Podľa § 18 ods. 2 zákona o advokácii, advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.

54. Podľa § 18 ods. 3 zákona o advokácii, advokát postupuje pri výkone advokácie tak, aby neznižoval dôstojnosť advokátskeho stavu. V záujme toho je povinný dodržiavať pravidlá profesijnej etiky a iné pravidlá, ktoré určuje predpis komory.

55. Podľa § 22 ods. 1 zákona o advokácii, advokát je oprávnený odstúpiť od zmluvy o poskytovaní právnych služieb len zo závažných dôvodov, najmä ak sa narušila nevyhnutná dôvera medzi ním a klientom alebo pokyn klienta je v rozpore s predpismi komory. Advokát tak postupuje vždy, ak zistí dôvody uvedené v ustanovení § 21.

56. Podľa § 22 ods. 3 zákona o advokácii, advokát je oprávnený odstúpiť od zmluvy o poskytovaní právnych služieb aj vtedy, ak klient neposkytne primeraný preddavok, primerané doplnenie poskytnutého preddavku na odmenu alebo odmenu, hoci bol o to písomne požiadaný, to neplatí vo veciach poskytovania bezplatnej právnej služby.

57. Podľa § 22 ods. 5 zákona o advokácii, advokát je povinný do 15 dní od doručenia oznámenia klientovi o odstúpení od zmluvy o poskytovaní právnych služieb v zastupovanej veci vykonať všetky neodkladné úkony, ak klient neurobí iné opatrenia. To neplatí, ak klient oznámi advokátovi, že na splnení tejto povinnosti netrvá.

58. Podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, disciplinárnym previnením advokáta, euroadvokáta, zahraničného advokáta a medzinárodného advokáta alebo advokátskeho koncipienta je zavinené porušenie povinnosti vyplývajúcej z tohto zákona alebo z predpisu komory.

59. Podľa § 3 Disciplinárneho poriadku Slovenskej advokátskej komory schváleného konferenciou advokátov 15. 06.2013 v súlade s ustanovením § 69 ods. 1 písm. b) zákona o advokácii, Revízna komisia Slovenskej advokátskej komory je povinná vykonať šetrenie o každom skutku, o ktorom sa dozvie a ktorý môže byť disciplinárnym previnením advokáta.

60. Podľa § 4 Disciplinárneho poriadku Slovenskej advokátskej komory, je predseda Revíznej komisie Slovenskej advokátskej komory povinný po predložení sťažnosti postupovať tak, aby bola vec riadne objasnená.

61. Úlohou krajského súdu bolo potrebné primárne posúdiť námietku žalobcu, ktorý v konaní namietal, že žalovanej tvrdenia uvedené v napadnutom rozhodnutí a ani v prvostupňovom rozhodnutí nemajú žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní, nakoľko v danej veci nebol riadne zistený skutkový stav, pretože nebolo dostatočne vykonané dokazovanie na objasnenie sporných skutočností a že aj keď Okresnému súdu Bratislava IV v právnej veci sp. zn. 9 C 69/2014 písomne oznámil jeden deň pred nariadeným pojednávaním, že klientke vypovedal plnomocenstvo na zastupovanie, ešte neznamenalo, že jej ho v tento deň skutočne aj vypovedal a teda, že sa jednalo iba o jeho oznámenie súdu ako advokáta o tejto skutočnosti s tým, že neodkladným úkonom po vypovedaní plnomocenstva bolo zaslanie klientke predvolania na pojednávanie s predstihom a včas jej známou Mgr. I. V. spolu s oznámením, že klientka sa musí na pojednávanie dostaviť, pričom túto skutočnosť potvrdila na disciplinárnom pojednávaní dňa 24. 10.2017 svedkyňa Mgr. I. V..

62. Žalobca trval na tom, že neporušil ustanovenie § 22 ods. 5 zákona o advokácii a tieto skutočnosti mala potvrdiť sťažovateľka pred prvostupňovým orgánom, avšak žalovanou napriek jeho návrhu nebola opätovne predvolaná na disciplinárne pojednávanie.

63. Podľa názoru žalovanej v rozhodnutí prvostupňový orgán náležite a podrobne popísal postup pri zisťovaní skutkového stavu, vyhodnotil vykonané dôkazy a zhrnul svoje skutkové a právne závery s konštatovaním, že žalobca sa dopustil disciplinárneho previnenia porušením ustanovení § 22 ods. 5 a § 18 ods. 1, 2, 3, zákona o advokácii, a preto považuje rozhodnutie za zodpovedajúce ustanoveniu § 56 ods. 1 a 4 zákona o advokácii a jeho odôvodnenie za vyčerpávajúce a zrozumiteľné v zmysle požiadaviek ustanovenia § 58 ods. 6 zákona o advokácii a ustanovenia § 21 ods. 3 Disciplinárneho poriadku

Slovenskej advokátskej komory účinného dňom jeho schválenia konferenciou advokátov 10.06.2017 a na jeho obsah odkazuje.

64. Súd mal preukázané z administratívneho spisu, že prvostupňový orgán predvolal sťažovateľku Mgr. T. Q. na disciplinárne pojednávanie iba jedenkrát a to na termín dňa 24.10.2017 s tým, že táto zásielka bola vrátená prvostupňovému orgánu s poznámkou doručovateľa poštovej prepravy, že ju adresát (sťažovateľka) neprevzal v odbernej lehote, a to napriek trvaní žalobcu na jej vypočutí (žalobca ju žiadal opätovne predvolať na nariadenom odvolacom disciplinárnom pojednávaní dňa 12.06.2018). Súd má za to, že prvostupňový orgán a ani druhostupňový orgán sa v rozhodnutí nevysporiadali s týmto návrhom žalobcu na dokazovanie, t. j. neuviedli, z akého dôvodu nepredvolali opätovne na výsluch navrhnutú svedkyňu.

65. Ďalej mal súd preukázané zo zápisnice z disciplinárneho pojednávania zo dňa 24.10.2017 - DS IV.-24/17:4069/2016, že na disciplinárnom pojednávaní vypovedala svedkyňa Mgr. I. V., ktorá potvrdila prevzatie obálky adresovanej sťažovateľke od JUDr. F. A. s tým, že uviedla, že si pamätá, čo bolo v obálke a to: „... fotokópia s dátumom predvolania, list, dohoda o ukončení zastupovania.“ Svedkyňa zároveň uviedla, že „...bolo to obdobie konca školského roka“. Ďalej svedkyňa potvrdila, že sťažovateľka vedela o termíne pojednávania dňa 30.06.2015 a že bola ňou upovedomená, že ju na tomto pojednávaní na súde už nebude zastupovať advokát JUDr. F. A. a že ju zároveň upozornila, že sa musí dostaviť na súd na uvedené pojednávanie. Svedkyňa taktiež uviedla, že sa so sťažovateľkou skontaktovala a táto jej povedala, že: „JUDr. A. jej stále telefonuje, ona nezdvíha telefón...“. Uviedla, že sťažovateľka nepreberá poštu, „...bojí sa žltého lístka.“

66. Súd zastáva názor, že žalovaná tak nekonfrontovala tvrdenia svedkyne Mgr. I. V. s tvrdeniami sťažovateľky Mgr. T. Q., ktorú na disciplinárne pojednávanie opätovne náležite nepredvolala (predvolala ju iba jedenkrát), a tým by odstránila nejasnosti ohľadom jej výpovede plnomocenstva žalobcom ako advokátom. V tejto súvislosti súd poukazuje na ustanovenie § 22 ods. 5 zákona o advokácii v znení účinnom v čase spáchania skutku, v zmysle ktorého advokát je povinný do 15 dní od doručenia oznámenia klientovi o odstúpení od zmluvy o poskytovaní právnych služieb v zastupovanej veci vykonať všetky neodkladné úkony, ak klient neurobí iné opatrenia, to neplatí, ak klient oznámi advokátovi, že na splnení tejto povinnosti netrvá. Z tohto dôvodu je podstatné zistiť, či sťažovateľka oznámila žalobcovi, či trvá, alebo netrvá na vykonaní všetkých neodkladných úkonov disciplinárne obvineným advokátom a to aj vzhľadom na späťvzatie jej sťažnosti voči nemu.

67. V zmysle vyššie uvedeného súd poukazuje na ustanovenie § 33b Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje zánik plnej moci. Zákonná terminológia však nie je presná. Plná moc, rovnako ako iné právne úkony, nezaniká, ale stráca právne účinky. Je preto potrebné hovoriť o zániku právnych účinkov plnej moci. Ten je potrebné rozlišovať od zániku právnych vzťahov zo zmluvy upravujúcej vnútorné vzťahy medzi zmocnencom a zmocniteľom. Zánik právnych účinkov plnej moci vyvoláva problém vo vzťahu k tretím osobám, ktoré sa o ňom nemusia dozvedieť. Podľa súčasnej právnej úpravy je odvolanie plnej moci perfektné oznámením zmocnencovi. Úkony, ktoré po odvolaní plnej moci zmocnenc robí, je možné pripočítavať zmocniteľovi, len ak dôjde k ratihabícii. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.06.2010, sp. zn. 4Cdo 350/2009).

68. Podľa ustanovenia § 92 ods. 3 CSP, odvolanie splnomocnenia stranou alebo výpoveď splnomocnenia zástupcom sú voči súdu účinné dňom, keď ich strana alebo zástupca súdu oznámili.

69. Súd konštatuje rozporné tvrdenia žalobcu a sťažovateľky Mgr. T. Q. o podstatných a rozhodujúcich skutočnostiach a má za to, že takto zistený skutkový stav je nedostatočný na posúdenie predmetnej veci. Z obsahu administratívneho spisu ako aj z napadnutých rozhodnutí mal za preukázané, že prvostupňový orgán a ani druhostupňový orgán sťažovateľku nevypočuli a opierali sa najmä o uznesenie sp. zn. 9C 69/2014 Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 07.09.2015.

70. Krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, nakoľko napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie sú nepreskúmateľné, z dôvodu, že nebol riadne zistený skutkový stav veci, keďže v konaní nebola vypočutá sťažovateľka Mgr. T. Q., ktorú právne zastupoval ako klientku žalobca a ktorá by objasnila skutkové okolnosti celej veci a to, či a kedy jej Mgr. I. V. doručila výpoveď plnomocenstva resp. dohodu o ukončení zastupovania žalobcom ako advokátom, ako aj predvolanie na pojednávanie na Okresný súd Bratislava IV na termín dňa 30.06.2015, či mala vedomosť o konaní tohto pojednávania a kedy sa uvedené skutočnosti dozvedela, resp. či ju advokát včas o tomto upovedomil a či trvala na vykonaní všetkých neodkladných úkonoch žalobcom ako advokátom a ak nie, či mu oznámila, že na splnení tejto povinnosti netrvá.

71. Ďalej súd prisvedčil námietke žalobcu, ktorý namietal, že žalovaná a aj prvostupňový orgán pri rozhodovaní v danej veci, ani nemali vedomosť, čo je obsahom súdneho spisu sp. zn. 9C 69/2014 vedenom na Okresnom súde Bratislava IV, v ktorom mal žalobca udelenú plnú moc na zastupovanie

sťažovateľkou a napriek jeho návrhu v konaní vôbec nezisťovali sporné skutočnosti skutkového stavu veci ani požiadanim Okresného súdu Bratislava IV o nahliadnutie do tohto súdneho spisu, resp. ho ani nedotazovali za účelom zistenia sporných skutočností a pri jeho posudzovaní vychádzali len z uznesenia sp. zn. 9C 69/2014 Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 07.09.2015, (čo potvrdila aj právna zástupkyňa žalovanej na pojednávaní dňa 16.01.2020) a na základe ktorého, bola klientka pre neúčast' bez ospravedlnenia na pojednávaní zviazaná uhradiť protistrane sankčný nárok vo výške 15 eur, a to aj z dôvodu, aby bolo možné overiť, aký doklad a kedy bol doručený žalobcom ako advokátom Okresnému súdu Bratislava IV v tomto konaní ohľadom vypovedania plnomocenstva klientke (t.j. či sa jednalo o oznámenie advokáta súdu o vypovedaní plnomocenstva klientke, alebo, či sa jednalo aj o zaslanie advokátom súdu výpovede plnomocenstva klientke), za účelom riadneho posúdenia skutočnosti, a to, či bol žalobca ako advokát povinný ešte urobiť vo vzťahu ku klientke neodkladné úkony po vypovedaní jej plnomocenstva v zmysle ustanovenia § 22 ods. 5 zákona o advokácii.

72. Vo vzťahu k vyššie uvedenému správny súd poznamenáva, že v konaní bolo preukázané, že žalovaná pri posudzovaní veci ani nemala vôbec k dispozícii originál plnomocenstva na zastupovanie klientky, nakoľko sa tento mal nachádzať v súdnom spise sp. zn. 9C 69/2014 vedenom na Okresnom súde Bratislava IV, resp. ho mohla predložiť sťažovateľka, ak by bola vypočutá v disciplinárnom konaní.

73. Krajský súd poukazuje na to, že správny súd nie je súdom skutkovým, ale súdom vykonávajúcim prieskum súdnych rozhodnutí z hľadiska hmotného a procesného práva. Úlohou súdov v správnom súdnictve je súdny prieskum rozhodnutí orgánov verejnej moci podľa zákonom stanoveného postupu a nie vyhľadávanie dôkazov, ktoré mal účastník alebo správny orgán vykonať alebo predniesť (uplatniť) v administratívnom konaní. Zákonnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy je podmienená zákonnosťou postupu orgánu verejnej správy predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia a pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia orgánu verejnej správy namietané v žalobe, či jeho uvedené procesné pochybenie je takou vadou konania pred orgánom verejnej správy, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Pri rozhodnutí, ktoré vydal orgán verejnej správy na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), súd preskúma iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

74. Z hľadiska práva na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky s ohľadom aj na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri napr. rozsudok Garcia Ruiz v. Španielsko z 21. januára 1999), je potrebné právo na inú právnu ochranu vykladať a uplatňovať tak, že aj rozhodnutie disciplinárneho orgánu musí uviesť dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci.

75. S poukazom na vyššie uvedené dôvody krajský súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a napadnuté rozhodnutie žalovanej ako aj prvostupňové rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov a zistenie skutkového stavu je nedostatočné na riadne posúdenie veci. Preto súd postupom podľa ustanovenia § 191 ods.1 písm. d) a e) SSP zrušil napadnuté rozhodnutia a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie.

76. V ďalšom konaní bude úlohou žalovanej riadne zistiť skutkový stav vo veci a zadovážiť si dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, a preto bude potrebné vypočúť sťažovateľku Mgr. T. Q., prípadne opätovne vypočúť svedkyňu Mgr. I. V. a dotazom zistiť sporné skutočnosti na Okresnom súde Bratislava IV. v konaní zn. 9C 69/2014, t.j. aký doklad o ukončení právneho zastupovania sa nachádza v spise a kedy bol presne súdu doručený.

77. Podľa § 191 ods. 6 SSP prvá veta, právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku je orgán verejnej správy ďalšom konaní viazaný.

78. O práve na náhradu trov konania rozhodol správny súd v zmysle ustanovenia § 167 ods. 1 SSP tak, že správny súd priznal žalobcovi voči žalovanej právo na úplnú náhradu trov konania vzhľadom na skutočnosť, že mal vo veci plný úspech. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd podľa ustanovenia § 175 ods. 2 SSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

79. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote do 30 dní od jeho doručenia, na Krajský súd v Bratislave (§ 443 ods. 1 SSP). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.